

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL TÂRGU MUREȘ
SECȚIA COMERCIALĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI
FISCAL
Dosar nr. .../.../2008

DECIZIA nr. 391/R

Sedința publică din 28 aprilie 2009

Completul compus din:

... - Președinte

... - Judecător

... - Judecător

Grefier - ...

Pe rol judecarea recursului formulat de pârâta **MEF-ANAF-DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE MUREȘ**, cu sediul în Târgu-Mureș, str. Gheorghe Doja, nr.1-3, județul Mureș, împotriva sentinței civile nr. .../15.10.2008 pronunțată de Tribunalul Mureș–Secția contencios administrativ în dosarul nr. .../.../2008.

La apelul nominal răspunde intimata-reclamantă S.C. ... S.A. Târgu-Mureș prin avocat ..., lipsă recurenta-pârâtă Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, constatându-se că recursul este declarat și motivat în termenul procedural, fiind scutit de plata taxei de timbru, conform art. 17 al Legii nr. 146/1997, iar recurenta a solicitat judecarea cauzei și în lipsă, conform art. 242 alin. 2 Cod procedură civilă.

Reprezentantul intimatului-reclamant depune concluzii scrise și copia sentinței civile nr. .../07.12.2006 pronunțată de Tribunalul Mureș – Secția civilă în dosarul nr. .../102/2006, cu titlu de practică judiciară.

În raport de actele și lucrările dosarului, instanța acordă cuvântul în susținerea recursului.

Reprezentantul intimatei-reclamante solicită respingerea recursului ca nefondat și menținerea hotărârii atacate ca legală și temeinică, fără cheltuieli de judecată. Precizează că societatea intimată în perioada 01.07.2003-31.12.2006 a angajat un nr. de 54 de persoane, prin repartiții de la AJOFM Mureș, iar formularele utilizate pentru solicitarea repartizării de persoane le-a primit de la AJOFM Mureș și se priveau toate categoriile de persoane, inclusiv cele cu handicap.

[Signature]

CURTEA,

Prin sentința civilă nr. /15 octombrie 2008 a Tribunalului Mureș, dos. nr. / /2008, a fost admisă acțiunea reclamantei S.C. „ ” S.A. în contradictoriu cu pârâta D.G.F.P. Mureș și, în consecință, a dispus anularea deciziei nr. /31.08.2007 emisă de pârâtă, precum și anularea deciziei de impunere nr. /30.06.2007 și cap. III pct. B 2 din raportul de inspecție fiscală, întocmit de organele de control din cadrul pârâtei, privind obligațiile fiscale ale reclamantei în sumă de lei.

A obligat pârâta la plata sumei de lei în favoarea reclamantei, reprezentând cheltuieli de judecată.

Pentru a pronunța în acest sens, instanța de fond a reținut următoarele:

La data de 27.02.2008, se arată în considerentele hotărârii atacate, reclamanta a formulat acțiune introductivă solicitând instanței anularea actelor administrativ fiscale mai sus - amintite. În motivele acțiunii reclamanta consideră că actele administrativ fiscale atacate sunt netemeinice și nelegale, în acest sens motivând că nu au fost încălcate dispozițiile art. 42 și 43 din Ordonanța de Urgență nr. 102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap având în vedere că toate angajările din perioada verificată au fost făcute pe baza propunerilor făcute de AJOFM ca urmare a cererilor făcute de reclamantă. Or, se arată în acțiunea introductivă, conform formularelor tipizate ale AJOFM aceasta din urmă nu a repartizat reclamantei persoane cu handicap, iar persoanele cu grad de invaliditate repartizate de aceasta au fost angajate.

Prin întâmpinarea depusă pârâta solicită respingerea acțiunii susținând că reclamanta nu a făcut dovada, în condiții legale, că ar fi solicitat trimestrial repartizarea de persoane cu handicap, astfel că a încălcat dispozițiile art. 42 alin. 1 din O.U.G. nr. 102/1999, care prevede că persoanele juridice ce au cel puțin 75 de angajați au obligația de a angaja persoane cu handicap cu contract individual de muncă într-un procent de 4% din numărul total de angajați, astfel că, pentru că nu s-ar fi conformat acestor obligații legale, reclamanta trebuie să plătească către bugetul de stat o sumă egală cu salariul minim brut pe țară înmulțit cu numărul locurilor de muncă în care a încadrat handicapați.

Prima instanță, pe fondul cauzei, reține că dispozițiile legale la care se face referire atât în acțiunea introductivă, cât și în întâmpinarea formulată, sunt prevăzute în O.U.G. nr. 102/1999 în vigoare la data controlului administrativ fiscal efectuat.

Din acest punct de vedere instanța de fond respinge apărarea reclamantei, cum că la data efectuării controlului nu erau aplicabile dispozițiile O.U.G. nr. 102/1999, reținând că suma din decizia de impunere cu nr. 905/2006 corespunde cu cea înscrisă în decizia de impunere nr. /2006.

În continuare, prima instanță relevă că reclamanta a depus la AJOFM Mureș, trimestrial, situațiile privind locurile de muncă vacante. În acest sens, instanța de fond are în vedere formularele uzitate de AJOFM, fiind trei tipuri care s-au succedat temporal, iar la rubricile acestor formulare tipizate, formular ce era prevăzut în Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 76/2002, existau rubrici ce se referă la toate categoriile de persoane, inclusiv la persoanele cu probleme sociale, respectiv la persoanele cu handicap

În final, instanța de fond reține că în perioada de referință nicio persoană cu handicap nu s-a înregistrat la AJOFM Mureș, aspect ce rezultă din adresa nr. 22.05.2007 emisă de AJOFM Mureș și depusă la dosar.

Ca atare, instanța de fond consideră că suma de lei reținută în actele administrativ fiscale nu este datorată de reclamantă, fapt pentru care a dispus anularea actelor administrativ fiscale menționate.

Față de această hotărâre a declarat, în termen, recurs D.G.F.P. Mureș solicitând ca, prin admiterea recursului, să se dispună modificarea hotărârii atacate și, pe cale de consecință, respingerea acțiunii introductive. În motivele recursului se arată că instanța de fond nu a ținut cont de dispozițiile art. 42 din O.U.G. nr. 102/1999, precizate mai sus, reclamanta nefăcând dovada că ar fi solicitat AJOFM repartizarea de persoane cu handicap calificate în meseriile respective, astfel că nu este exceptată de la plata lunară prevăzută de art. 42 alin. 2 din O.U.G. nr. 102/1999. Totodată, recurenta mai susține că intimata nu a respectat nici dispozițiile art. 43 alin. 2 din O.U.G. nr. 102/1999 care prevede care sunt informațiile complete care trebuie să fie conținute în formularele prevăzute de Instrucțiunile cu nr. 1008/2003, la art. 2 alin. 1 pct. 3 și art. 5.

Intimata a depus concluzii scrise solicitând respingerea ca nefundat și netemeinic recursul formulat și menținerea hotărârii atacate. În motive se prezintă practic aceleași argumente ca cele indicate în fața instanței de fond și precizate anterior.

Analizând actele de la dosar, atât prin prisma motivelor de recurs, cât și în virtutea rolului devolutiv al prezentei căi de atac, instanța de recurs reține următoarele:

Ordonanța de Urgență nr. 102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap prevede măsuri concrete în scopul exercitării dreptului persoanelor cu handicap la un regim de prevenire, de tratament, de adaptare, de învățământ, de instruire și de integrare socială a acestei categorii de persoane.

Una din aceste măsuri este prevăzută în art. 42 alin. 1 din O.U.G. nr. 102/1999 care prevede că „Persoanele juridice care au un număr de peste 100 de angajați au obligația de a angaja persoane cu handicap cu contract individual de muncă într-un procent de 4% din numărul total de angajați.

În acest sens, art. 2 pct. 1 din Instrucțiunile nr. 1008/2003 prevede că persoana juridică întocmește trimestrial și comunică agenției pentru ocuparea

forței de muncă oferta de locuri de muncă vacante pentru persoanele cu handicap.

Organul de control fiscal repropune reclamantei intimat tocmai faptul că aceasta, în perioada iulie 2003 – decembrie 2006, nu a comunicat trimestrial oferta de locuri de muncă.

În fapt, așa cum reține și instanța de fond, prin adresa cu nr. 22.05.2007 (f. 32 dos. instanța de fond) A.J.O.F.M. Mureș comunică instanței că a răspuns că în perioada de referință nicio persoană cu handicap nu a fost înregistrată în evidențele A.J.O.F.M. Mureș ca persoană care să fie în căutarea unui loc de muncă.

Or, scopul OUG nr. 102/1999, așa cum s-a arătat mai sus, este acela de protecție specială, inclusiv prin integrarea socială a persoanelor cu dizabilități, cum ar fi angajarea acestora la diferite unități economice.

În acest sens, în raport cu obligația instituită de art. 42 alin. 1 din O.U.G. nr. 102/1999, dar și cu cea stabilită de art. 2 pct. 1 din Instrucțiunile nr. 1008/2003, aceste texte de lege sunt aplicabile în măsura în care ele au finalitatea scontată de legiuitor, și anume de a angaja cel puțin 4% din personal persoane cu dizabilități, art. 42 alin. 1 din O.U.G. nr. 102/1999 prevăzând această obligație. Este evident că un text de lege trebuie interpretat în sensul în care el este aplicabil, nu în situații în care nu poate fi aplicat.

Este adevărat că art. 43 alin. 1 din același act normativ sancționează acele persoane juridice ce nu angajează procentul prevăzut de lege, ca angajați persoane cu dizabilități, dar acest text de lege nu poate fi interpretat ad absurdum în condițiile în care A.J.O.F.M. Mureș nu are nicio persoană cu dizabilități înregistrată ca fiind în căutarea unui loc de muncă.

Faptul că reclamanta intimată nu a făcut oferte nu poate fi interpretat ca o încălcare a dispozițiilor art. 42 alin. 1 din O.U.G. nr. 102/1999 și pentru simplul motiv că un act normativ de forță juridică inferioară nu poate veni în completarea și adăugirea unui text de lege cu forță juridică superioară.

Or, interpretarea corectă a art. 42 alin. 1 din O.U.G. nr. 102/1999 presupune să fi existat un refuz al reclamantei intimat de a angaja persoane cu dizabilități, pentru îndeplinirea scopului prevăzut de acest act normativ, acela de incluziune socială, și, mai ales, presupune să existe persoane cu dizabilități care să dorească să fie angajate, lucru negat de A.J.O.F.M. Mureș, care arată că în această perioadă nu a existat nicio persoană cu dizabilități înregistrată ca fiind în căutarea unui loc de muncă.

Pentru rațiunile de mai sus, instanța găsește recursul neîntemeiat și nefondat, urmând a-l respinge ca atare.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII**

D. Cucu

DECIDE:

Respinge recursul Direcției Generale a Finanțelor Publice Mureș, cu sediul în Târgu-Mureș, str. Gheorghe Doja, nr.1-3, județul Mureș, formulat împotriva sentinței civile nr. /15.10.2008 pronunțată de Tribunalul Mureș în dosarul nr. / /2008.

Fără cheltuieli de judecată.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică din 28 aprilie 2009.

Președinte,

Judecător,

Judecător,

Grefier,

Red. H.D.
Tehnored. M.L.
2 exp./29.05.2009
Jud.fond.

